PROGRAMMA
QVO
PRORECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS STOCK-MANNUS, Medic. D. & Prof.
ab
Impiis Bacchanalium feriis & turpi luxu
CIVES ACADEMICOS
seriò dehortatur.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typog.
Anno M. DC. LII.

WELLCOME
LIBRARY
INSTITUTE

Lluxit iterum tempus illud, quo ſalutarem Paſſionis & mortis Dominicæ memoriam, debitâ cum devotione, recoli vult Eccleſia. Si enim quotannis Iſraëlitides puellæ ad Jephthes filiæ buſtum triſti agmine conveniebant, ut lamentis ſuis ac gemitibus funeſtam atque lugubrem ejus mortem, quæ innocens manu patris DEO fuerat immolata, deplorarent; quî non & nos Chriſtiani junctis animis congregati CHRISTI Domini ſortem quotannis defleremus, qui innocens, ac nullo ſuo delicto, pro hominibus DEUS, pro ſubditis Imperator, pro ſervis Dominus, pro ſontibus inſons execrabili morte eſt immolatus? Sane non ullum aliud tempus eſt, quo plus humano generi præſtitum collatumque fuit, quàm hoc ſolemni ac ſancto, quo nimirum per paſſionem ac mortem Conſervatoris noſtri, ſanatum

 eſt vul-

eſt vulnus Adami, expurgata eſt humani generis lepra, placata eſt æterni patris ira. Quanquam igitur universa quidem Christiani hominis vita jejunium perpetuum esse debeat: tamen hoc tempore cumprimis danda diligentius opera est sobrietati & abstinentiæ, ut redemtionis nostræ mysterio paullò accuratius considerando animus rite vacare queat. Ad quam profecto curam erigere sese atque componere non possunt ii, qui unicum ventris curant dolium, & fumantis stomachi culinam, nec ullos pœne norunt jam ac colunt Deos, præter Edusam & Potinam: verbo, qui Bacchanalia vivunt vel ipsis gentilibus detestata; quippe qui animam siccam optimam & sapientissimam statuebant. Et isti reverâ quid aliud sunt

Quàm curvæ in terris animæ, & cœlestium inanes? ventris inertis mancipia, pessimi idololatræ, qui religiosissimum Christianorum nomen mentiuntur, dum pro CHRISTO Bacchum, pro cœlo ventrem colunt, & adulterinâ quadam licentia in luxum omnem ac petulantiam dissolvuntur. Casta mens DEUS est, in casto etiam ac sobrio pectore sedem sibi figere unicè amat. At nunquam ego castum, inquit doctor ille aurei oris, ebrium putabo. Et ubi ebrietas, ait idem alicubi

alicubi, ibi Diabolus. Ecquid verò commercii CHRISTO cum Belial? Cæterum quis non Diaboli opus censeat, faciem fictam gestare, mentiri effigiem, divinam sapientissimi Opificis fabricam personatis pompis & ludicris dissimulare eo tempore, cum sanctissimæ Salvatoris tui faciei putentia fætentiaq; sputa tuâ causâ ingesta sunt? Quis non Diaboli negotium censeat eo tempore, quo jejunium olim CHRISTUS suscepit, sequestratâ omni pietate, abjectâ omni verecundiâ, indulgere genio & gaudia carnis curare? Quis non impium penitus atq; detestandum pronunciet, cum æternus æterni DEI filius ad profundendum sanguinem suum properat, Christianum commissationibus intempestivis diffluere? cum pro scelere ac peccatis nostris passus & vitâ orbatus, quam tamen inspiraverat omnibus, in scelera atque flagitia ultrò ruere eum, qui cum CHRISTO fædus pepigit? ad mensam currere, & voluptatum res sectari, cum Ille ad crucem festinat? levitati ac nequitiæ permittere omnia, & corpus crapulâ distendere, cum Servatoris tui colaphis lividum, sanguine fœdatum, flagris concisum vides. Ventrem cibis farcire, cum ille famet? vina ructare, cùm ille sitit? potando vigilare, cum ille orando? O impium omni-

omnino atque deteſtabilem ritum! O perditæ ac projectæ mentis homunciones, qui ad Satanæ opera peragenda eo modo ſequuntur. Faceſſant hinc procul Bacchanalia, faceſſant Orgia, Cybelia, Lupercalia faceſſant! Bacchentur, inſaniant, qui perire volunt, certè quibus vel mica pietatis eſt, quique nondum rationem omnem amiſerunt, nunquam, confidimus, ad inſanam illam libertatem & liberam inſaniam deſcendent. Sonabit in auribus ipſorum Sapientis illa minitantis vox: væ, væ, qui potentes eſtis ad bibendum vinum & viri fortes ad miſcendam ebrietatem. Perpendent apud animum ſuum, quid monſtrū illud atque portentum turpiſſimum, illa voluntaria rabies ebrietas ſæpe deſignet, per quam non peccatum facit homo, ſed ipſe totus peccatum eſt. Ebrietas fomentum libidinis, incentivum inſaniæ, venenum inſipientiæ. Ex ebrietate ſæpenumero contumeliæ acrixæ, quæ, ut ait Tacitus, rarò conviciis, ſæpius cæde & vulneribus tranſiguntur. Multa enim faciunt ebrii, ſcribit Seneca, quibus ſobrii erubeſcant. Exempla paſſim ſunt obvia, è quibus unum adducere operæ viſum fuit. Alexander ſane Macedo Clitum chariſſimum ſibi & fideliſſimum inter epulas transfodit: & intellecto facinore mori voluit, certè debuit. Nimirum

rum quem tot prælia tutum dimiſerant, intemperantia bibendi & ille Herculaneus ac fatalis ſcyphus ſepelivit.

Univerſos igitur ac ſingulos, qui apud nos ſtudiorum gratiâ agitant, monemus & adhortamur ſedulò, ut bacchanalia, proſcenia omnis turpitudinis ejurent, ab helluandi, graſſandi ac tumultuandi libidine, omniq; nequitiarum genere ac laſciviarum, quæ hoc tempore fervere præcipuè ſolent, abſtineant; contra ſobrietati, ſanctimoniæ, pudori ac diſciplinæ, quantum poſſunt, ſtudeant. Circumferant in animis ſuis ſeveriſſimum illud CHRISTI mandatum, quando vigilare nos jubet, cùm neſciamus, quâ horâ Dominus venturus ſit.

O felix mortale genus, ſi ſemper haberet.
Æternum præ mente bonum, finemq; timeret.

Latet una dies, ut obſerventur omnes, ut ſanctius vivendo quiſq; ita ſe paret, ne imparatus à noviſſimo die ſuo deprehendatur. Qualis enim quisq; hinc exit ſuo, talis invenietur in ſeculi hujus noviſſimo die.

Quid ſi, cum vinis oculiq; animiq; natarent,
Extremum veheret flebilis hora diem?
Ut quemq; inveniet Judex, ita ſede locabit.
Arbor, uti cecidit, deinde reſecta jacet.

Simus

Simus igitur ad virtutum opera ſobrii, & dum vivimus, vigilemus neceſſe eſt. Quod enim hîc eligimus, poſtea habebimus: quod hîc ſeminavimus, ibi metemus. Confidimus autem CIVES noſtros nonniſi ſanctè ac ſobriè, & continenter peracturos hoc tempus, atq; ita vitam inſtituturos eſſe, ſicut decet illos, qui CHRISTUM Magiſtrum ac ducem ſuum ſequuntur. Non ludis aut commeſſationibus, ſed jejuniis ac precibus tempus hoc eget.

Frenentur ergò corporum cupidines,
Deterſa ut intus emicet prudentia.
Sic excitato perſpicax acumine
Liberq; flatu laxiore Spiritus
Rerum parentem rectius precabitur.

Secus qui vixerint, improbitatis ſuæ dignas DEO vindici pœnas perſolvent. Cogitent peſſimo loco eorum res eſſe, de quorum deſperatâ pravitate Angeli amarè flere ac lamentari coguntur: niſi pænitentiæ medicina quæratur, dum juſtitiæ adhuc ſententia ſuſpenditur, futurum omninò eſt, ut quibus prodeſſe non potuit correctio, non parcat abſciſſio. P. P. Dominicâ ESTO MIHI,

Anno recuperatæ gratiæ
CIↃ IↃC LII.

(o)

